

KyrkTUPPEN

Din lokala tidning

Årgång 20, nummer 2, 2019

Välkommen till kyrkorna i sommar!

- Andakter • Pilgrimsvandringar
- Gudstjänster • Musikkvällar
- Sommarkaféer • Kyrkrodd

Glad Sommar!
önskar Svenska kyrkan
MULLSJÖ-SANDHEMS
FÖRSAMLING

Astrid har sjungit
i kyrkokören i 81 år!

Här är årets
alla konfirmander!

Så här minns Torbjörn
sina år i församlingen

Herde-Krönikan

Hänryckningens tid - lite om den helige Ande

Pingsthelg – det har blivit den stora helgen för kyrkbröllop. Vårvackert, förälskelse och liv. Vi kallar det för hänryckningens tid och det är inte alls så konstigt. De kristna över hela jorden firar att Gud uppfyller det han lovat, då han sänder sin helige Ande. Gud blåser in liv, kärlek, kraft och sin egen närvaro i kyrkan och i var och en, just genom sin helige Ande. Och då blev det någonting helt annat än de allra första kristna och vännerna till Jesus hade kunnat föreställa sig tror jag. En ny glädje och ett nytt mod som gjorde att de måste få berätta om honom som de älskar. Hänryckningens tid – som en förälskelse i Gud.

Nu är det fina att det var ju inte bara där och då, utan också här och nu! Jo, det är faktiskt så, och Gud verkar inte vara det minsta intresserad av att dela upp kristna i A-lag och B-lag. Alltså att några i kyrkan har helig Ande medan andra får klara sig utan. Det går inte bra alls att vara kyrka och kristen överhuvudtaget om inte den helige Ande finns här och verkar på olika sätt. Den helige Ande, som vi lovas i dopet, hjälper oss att tro på Jesus till exempel och hjälper oss att se på varandra som syskon och hålla ihop trots allt, för vi är ju så olika! Till och med hjälper oss den helige Ande så att vi känner igen varandra över samfundsgränserna. Den helige Ande begåvar oss (i ordets bokstavliga mening). Var och en behövs och har sina särskilda egenskaper eller begåvningar som Gud välsignar med. Det är som att Gud gör oss beroende av varandra. Det där är så viktigt när församlingen byggs. Stora och små, tjejer och killar, gamla och unga, smarta och inte lika smarta – vi behövs allihop. Var och en har någonting att bidra med, skriver aposteln Paulus om.

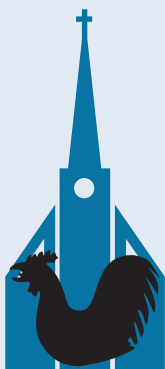
Den helige Ande har förstås med glädje och frihet att göra, men också med ordning och omsorg. Struktur, läror, kyrkans ämbete och liturgi har med den helige Ande att göra liksom också lovsång och förbön och frihet och vittnesbörd har med den helige Ande att göra. Eftersom vi är människor behövs goda ordningar att hålla sig till eftersom anarki så småningom brukar drabba rätt grymt och det finns alltid frestelser att utnyttja sina styrkor och sin makt för att klättra på andra. Och en kyrka som bara litar på sina ordningar och strukturer och läror utan att öppna upp för den helige Andes korsdrag kommer att bli instängd och unken och utan liv. För att det ska fungera som det är tänkt får vi be på nytt och på nytt igen: Veni Sancte Spiritus! Kom helige Ande!

*”Kärlekens Ande, hand i hand
Lär oss som syskon att vandra.
Samman oss bind med fridens band,
Hjälp oss att älska varandra.
Styr våra steg i Jesu spår,
Lär oss att bedja Fader vår.
Kärlekens Ande, led oss.”*

Sv ps 161:4

Glad pingst och fin sommar
önskar jag er alla!
Pontus Johansson
Kyrkoherde i Mullsjö-Sandhems
församling
pontus.johansson@svenskakyrkan.se

KYRKUPPEN NR 2 2019

Församlingstidning för Svenska kyrkan i Mullsjö-Sandhem

Ansvarig utgivare:
Pontus Johansson

Redaktionskommitté:
Helvi Dahlén, Maria Håkansson
och Inger Ridström.

Grafisk form: Jessica Bolander
Tryck: RN-Offset AB, Habo

Omslagsbilder: Fredrik Gustafsson,
Helvi Dahlén & Skorell Photography

SVENSKA KYRKAN

Mullsjö-Sandhems församling, Kyrkvägen 9, 565 31 Mullsjö

Telefon: 0392-122 00

Telefontid: måndag, tisdag, torsdag, fredag 10-12, 13-15 och onsdag 13-15
Sommartid på expeditionen 1/6-31/8 öppet tisdagar och torsdagar 10-12.

E-post: mullsjö-sandhems.forsamling@svenskakyrkan.se
Hemsida: www.svenskakyrkan.se/mullsjosandhem

Om du bor i Mullsjö kommun och inte får Kyrktuppen i brevlådan, ring utdelaren
Svensk Direktreklam tel 036-18 76 10 eller e-post: sdr611@sdr.se

BEGRAVNINGSOMBUD

Ingemar Eriksson, telefon 0392-210 39.

Besök oss gärna på Facebook: www.facebook.com/mullsjosandhemsforsamling

Midsommar en högtid med förkristna anor

Sommarsolståndets högtid, midsommardagen, är äldre än kristendomen här i landet. Den starka förankringen i folkdjupet gjorde förmodligen att Johannes Döparens födelsedag, som numera firas på söndagen efter midsommar, överlevde reformationen.

Under medeltiden var Johannes döparens födelsedag en av de stora högtiderna och en av få helgondagar som överlevde reformationen, kanske för att den inföll på en dag som av andra skäl hade stark förankring i folkdjupen.

Sommarsolståndets högtid, midsommardagen, är nämligen en urgammal högtid, mycket äldre än kristendomen i Sverige. Själva högtidsdagen firas inte exakt på dagen för sommarsolståndet, 21 juni utan på den lördag som kommer närmast Johannes Döparens dag, 24 juni, alltså den lördag som infaller mellan den 20 och 26 juni. Anledningen är ändå samma och all naturmystik når sin höjdpunkt när marken myllrar av liv och de sista resterna av vintern försvinner även i de norra delarna av landet. Midsommarhögtiden är sommarfesten framför andra, en fest som firas utomhus och helst på en plats som är så starkt laddad som möjligt med hembygds-känsla och naturromantik.

Blommorna ansågs förr ha särskilda krafter därför plockade – och gör

kanske fortfarande – unga kvinnor sju eller nio sorters blommor på lika många platser och placerade dem under huvudkudden för att drömma om sin tillkommande. Förr trodde man också att midsommarbuketten och daggen från kyrkogården kunde skydda och bota sjukdomar.

Gudstjänsten handlar inte alltid om Johannes döparen, ofta påminner psalmer och böner om det växande livet och vår vilja att värna om allt levande. Bakom allt skönhet finns Gud själv.

Majstången eller midsommarstången har fått sitt namn av att det kallas att maja när man klär något med gröna blad. Förr placerade man gärna stänger i miniatyr, så kallade midsommarspiror som prydnader inne i kyrkan. Det är inte omöjligt att bakgrunden till midsommarstången finns i någon form av stänger eller kors som burits i processioner i kyrkorna. Ofta är ju midsommarstången i form av ett kors.

Seden att maja är förmodligen äldre än midsommarstången, man majade ju också förstubroar, grindar, båtar

och kyrkor.

Redan på medeltiden fanns på kontinenten en tradition att resa majstång på första maj, en sed som hade rötter i det antika Rom och medeltidens Frankrike och Tyskland. Seden kom till oss genom tyskar som arbetade och bodde i svenska städer. Men det var inte utan problem, så tidigt på våren var det ont om blommor eller gröna kvistar. Traditionen upplevdes ändå så viktig att man flyttade den till annan dag än avstod från den.

Källa: Tradition och liv av Martin Modéus

Fotnot:

Fram till 1952 firade Svenska kyrkan midsommar på Den helige Johannes Döparens dag, och högtiden kom att handla mer om sommaren och skapelsen än om Johannes. Som en anpassning till detta är sedan 2003 års evangeliebok midsommaren en skild helgdag, medan Johannes firas på söndagen.

Foto: Lasse Persson

- Det är en ansvarstagande bygd där församlingsborna ska vara stolta!

Torbjörn Andersson, omtyckt och väl känd komminister lämnar nu Mullsjö-Sandhem församling för att arbeta som fängelsepräst i Tidaholm.

Han har upplevt mycket positivt under sina år i församlingen men har också en del tankar om vad som kan förändras.

Han har gjort sig väl känd och omtyckt i Mullsjö-Sandhems församling, komminister Torbjörn Andersson. Efter nästan sju år lämnar han nu församlingen för att tillträda en tjänst som fängelsepräst i Tidaholms församling.

- Jag har fått möta många människor under mina år i församlingen, säger Torbjörn. Det har varit i samband med såväl dödsfall, som dop och vigslar.

- Människor här är fantastiskt kyrksamma, fortsätter han. De sluter verkligen upp vid begravningar till exempel.

Han återkommer till att det kommer så många människor när det är dags för att ta ett sista farväl. Det är en ansvarstagande bygd, tycker Torbjörn. Invånarna i församlingen ska vara stolta!

Men också gudstjänsterna är välbesökta och det är en uppåtgående trend enligt Torbjörn. Han har själv varit med och initierat Sandhemsmässan, något som han är mycket stolt över och glad för. Han ser ett ökat antal gäster till nattvarden inte bara i Sandhem utan också i onsdagarnas veckomässa i Nykyrka. Årets skärtorsdagsmässa i Nykyrka lockade 150 deltagare i alla åldrar och bjöd på en fin gemenskap. Det gläder honom också.

Med värme och glädje pratar han om kyrkans Tre Ess liksom han minns när biskop Åke Bonnier kom till Kyrkans Hus i Mullsjö en kväll för några år sedan och pratade med ungdomarna om sexualitet i alla dess former.

Nu lämnar Torbjörn Andersson sin komministertjänst i församlingen för att gå in en ny roll som fängelsepräst, ett arbete som har lockat honom länge.

- Det är en fördel för församlingen att det finns så förhållandevis få kyrkor, säger Torbjörn. Då kan man fokusera på människorna i stället för att lägga all kraft på kyrkobyggnaderna.

Efterlyser en generösare attityd

Torbjörn började sin komminister-tjänst i Mullsjö-Sandhems församling den 1 december 2012. Då kom han från Trollhättan där han delade en tjänst som präst och arbetsledare. Här har han varit inriktad på barn- och ungdomsverksamhet och inte minst arbetat med konfirmanderna.

- Men jag blev överraskad över att det inte var en sekulariserad bygd, säger Torbjörn. Det märks att vi finns i "bibelbältet". Bland annat kan man märka det genom att det finns så mycket förkunskaper hos konfirmanderna.

Torbjörn påpekar att bygden är väldigt präglad av frikyrkorna men synen på varandra samfunden emellan tycker han är dålig och han har fått arbeta mycket mot alla fördomar. Så ger han församlingsborna några ord på vägen.

- Tönen behöver vara mera generös i församlingen, anser Torbjörn på tal om det som kan vara problematiskt och som behöver uppmärksammas.

Det är en hård attityd rent geografiskt i församlingen men också mellan generationer, ändå satsas det mycket och händer mycket bra saker.

- Sandhemsborna har minnen av en annan tid, fortsätter Torbjörn sina funderingar. Det är förvisso generellt en hårdare attityd i samhället men Mullsjöborna behöver jobba med en generösare attityd.

Ifrågasatt människovärde

Det är delvis av hälsoskäl som Torbjörn slutar sin tjänst i Mullsjö-Sandhems församling. I sin nya roll som fängelsepräst ska han arbeta 75 % för att också få lite mera fritid. Han kommer att bo kvar på sin gård i Utvängstorp där han har några hektar skog att sköta. Torbjörn har en skogsutbildning i botten innan han vid 29 års ålder tog sin prästexamen och både kunskapen och intresset för skog och mark finns kvar.

Arbetet som präst på Tidaholmsanstalten har lockat honom länge. Han kommer att leda gudstjänster och andakter och i det sammanhanget också ha ett nära samarbete med människor som har andra religioner.

Men det handlar också mycket om själavård, att ge andlig vägledning, värna om människovärdet i en de-

struktiv miljö.

- Prata med interner vars människovärde är ifrågasatt, förklarar han. Jag vill arbeta där evangeliet spelar roll! Och jag vill också försöka påverka även på utsidan, attityden på andra sidan fängelsemurarna.

Han har varit på sin nya arbetsplats och introducerat sig när vi träffas för den här artikeln och kan berätta om en helt annan värld än den vi vanligtvis kommer i kontakt med.

- Det är mycket identitetskort, lås och bommar, säger han.

- Jag har aldrig gjort det här förut, är det rätt, jag vet inte, vi får se, funderar Torbjörn.

Kan han få människor som han ska arbeta med att vända kriminaliteten ryggen?

- Underverken får Herren sköta själv, säger Torbjörn med ett leende.

Text: Inger Ridström

Foto: Helvi Dahlén

Ska Torbjörn såga av kontakten med Mullsjö-Sandhems församling?

... nej han slutar som komminister i församlingen men han blir kvar på sin gård i Utvängstorp! Och han är ju inte bara präst utan också skogsutbildad och har både kunskap och intresse för naturen.

Pingsten vill berätta om Guds närvaro i våra liv

Just de här dagarna måste man röra sig lite långsammare ute, gå lite sakta, inte trycka ner gaspedalen för fort om man är ute och kör...
Man måste ta sig tid att ta in allt.

Nu, precis nu! Ser ni hur fantastiskt det är! Jag försöker förmedla min glädje och förundran över växtkraften till min familj. Hur fantastiskt det är att se det gröna igen efter höst och vinter. Lite ombytta roller kanske. Barn är ju oftast bättre på att se underverk och mysterier och vilja uppmärksamma och dela med sig av dem. Myran som letar sig fram på marken fullt upptagen av arbete, de fantastiskt tusenskönornas prakt som jag bara ser som vita fläckar på gräsmattan.

Just de här dagarna på året när våren går över i försommar och hela skapelsen är så otroligt vacker, njuter jag lite extra och vill ta vara på det sköna och dela det. Knopparna har slagit ut och blommorna turas om att blomma. Vinden far fram, ibland som en stilla bris och ibland med större kraft. Jag brukar nästan vänta in och vara på pass för att verkligen inte missa de här få dagarna när det är som allra grönast och de dagar när livskraften och livsanden är så stark men samtidigt så skir och skör och som för mig så tydligt berättar om något mer.

Kyrkans födelsedag

Många gånger infaller de här dagarna nära pingsthelgen. En av våra stora helger som följer på påsken och Kristi himmelsfärdsdag. 50 dagar efter påsk, och alldeles efter Kristi himmelsfärd får vi fira och påminna oss om att Gud kommer till oss, finns mitt ibland oss och inom oss. Kyrkans födelsedag brukar pingsten ibland kallas. Våra traditioner kring högtiden har förändrats genom tiderna. Många bär minnen av pingst då man varit med om vigslar, dop och konfirmationer. Stora familjehögtider och livshändelser som har betytt mycket och där pingsten var den självklara tiden för detta. Hur vi än har firat den och kommer att fira så vill den berätta om Guds närvaro i våra liv.

Jesus lovade sina lärjungar, då efter påskens händelser men också nu, att vi inte skulle bli lämnade helt på egen hand här på jorden. Han sänder Hjälparen, Guds osynliga närvaro, Den Helige Ande som verkar i oss och runt om oss, som sätter oss i rörelse, som ger kraft och som är med och kan förändra och ge ny riktning. Precis som vinden som far. Vi ser den inte men vi ser dess verkan, dess rörelser där den far fram. Precis som när vi andas, andetagen som ger liv. De syns inte, jo möjligtvis en kall vinterdag när vi andas ut, men de är livsviktiga i sin osynlighet. Andedräkt och att andas knyts ju ihop i språket med andlighet. Dessa tillsammans är en grundläggande förutsättning för liv.

Ande och liv hör ihop

I den första bil jag ägde hade jag ett kors hängande från backspegeln. Det var ett T-kors inköpt under en resa till Assisi där den helige Franciskus verkade på 1200-talet. Det hängde oftast lugnt och stilla men när jag behövde luft, varm eller kall sådan, och fläkten, den utan finess, sattes igång, sattes korset i rörelse. Jag tänkte alltid på den bilden som den helige ande som blåser liv i människan och tron och som får saker att hända, där tron blir en levande tro.

”Du sänder din ande, då skapas liv. Du gör jorden ny” kan vi läsa ur en av psaltarsalmerna (104:30) under pingsten. Ande och liv, det hör ihop.

Ibland hoppar bokstäverna fel när man skriver och församling kan lätt bli till frösamling. Men det kanske inte är så fel. Församling eller Frösamling. En plats där vi får växa i vår tro, skapa grogrund för liv tillsammans med andra. Där ingen blomma är den andra lik. En stor härlig brokig mångfald där Guds ande, Hjälparen, får verka och vårda, skapa enighet och gemenskap. Men där också vi har ett uppdrag att hjälpa varandra.

Kanske då kan andens frukter bli tydliga: Ödmjukhet, tålamod, kärlek, glädje...

Och kanske vi tillsammans behöver sakta in lite för att hinna se Guds växtkraft, Hans skapelse och vilka fantastiska gåvor vi har i varandra och inte bara i naturen runt om oss, när vi vandrar vidare i denna ljuva sommartid.

Maria Håkansson
Församlingspedagog i
Mullsjö/Sandhems församling
13 maj 2019

Efter 81 år slutar Astrid i kyrkokören men visst sjunger hon hemma ibland

Astrid vara bara barnet när hon och hennes syster började sjunga i Nykyrka kyrkokör. Nu slutar hon efter 81 år och ett rikt musikliv fyllt av fina minnen och upplevelser.

Astrid Pettersson var bara 12 år när förvaltare Berglund kom med en hälsning att Astrid och hennes drygt ett år äldre syster skulle infinna sig på sångövning tillsammans med Nykyrka kyrkokör, berättar Astrid.

När hon nu har avslutat sin sångkarriär i kyrkokören har hon varit medlem i 81 år!

Det är av hälsoskäl som hon slutat.

- Jag har lite hjärtbekymmer, säger Astrid som blir 95 år i höst och det blir lite jobbigt ibland när man först övar i en timma och sedan måste stå en timma under gudstjänsten.

Vandrade till sångövningarna

Astrid är uppvuxen på övre Ryfors där hennes pappa var rättare. Hon hade sjungit på första advent tillsammans med skolkamrater och det var ingången till kyrkokören. Det fanns ingen barnkör utan det var för Astrid och hennes syster att finna sig tillrätta bland "tanter och farbröder".

- Men vi blev inte bortskrämda, säger hon. Kören bestod av 15-20 medlemmar men också på den tiden var det ont om män. Men jag minns Nils Gustavsson som sjöng bas och kallades Nisse "Pligg" eftersom han var skomakare. Herman Ahrén var kantor och lärare och han blev körens ledare under 40 tills han gick i pension.

Man hade sångövning varje vecka, en och en halv timma fram till klockan åtta på kvällen och då fick systrarna gå vägen från Nykyrka och hem till Ryfors igen. Det blev en mils vandring varje vecka!

Själv sjöng Astrid sopran i 20 år men eftersom det var ont om altsångare bytte hon så småningom och säger att som sådan lärde hon sig också lite mera.

Många fina minnen

Har man medverkat i kören under så många år har man också fått vara

med om många både högtidliga och roliga tillställningar. Astrids minne är det definitivt inget fel på och hon berättar om både platser och människor med namn och årtal.

Bland annat medverkade kören när Nykyrka firade 50-årsjubileum 1937. Astrid minns fortfarande hur hon och hennes syster, bara småflickor då, fick lära sig psalmen "Hör hur tempel-sången stiger".

Samma höst invigdes också församlingshemmet, på den tiden ett kombinerat hus för kyrkan och kommunen. Det var högtidligt med Sten och Carl-Olof Ahrén som iklädda blå/gula band hälsade gästerna välkomna. Biskop Gustaf Ljunggren såväl som landshövding Carl Mannerfelt deltog.

Astrid har många fina minnen från alla sina år med kören, inte minst resor och utflykter om hon deltagit i.

- Det blir alltid en liten kick av att vara med på en utflykt, förklarar hon.

Hon har varit med på körstämma i Skinnskatteberg på -80-talet. Det var kring midsommartid och ibland kunde man få höra en grupp som stod och sjöng i den vackra ljusa natten. Musikaliska Akademiens kursgård Saltö i Bohuslän har hon också besökt. Hon har varit på internationell körfestival i Stockholm, i Berwaldhallen och i Konserthuset i Stockholm. Hon har sjungit i Förklädd Gud i såväl Nykyrka som Sofiakyrkan i Jönköping och med stor glädje berättar hon om körsångarveckan på det som då hette Friluftsgården i Mullsjö dit det kom körsångare från hela landet.

- Det var mycket musik i Mullsjö på -60 och 70-talet, säger Astrid och hon minns med glädje Uno Ögge, kantorn och körledaren som egentligen var tagglarerare.

- Han hade ett otroligt gehör, berättar hon, hela han var musik och det var dessutom en sådan glädje omkring honom.

1960 fick Astrid Pettersson Sveriges Körförbunds utmärkelse Musica Sacra för mer än ett 20-årigt medlemskap.

Musikaliteten går i arv

- Visst går jag hemma och sjunger ibland, bekänner Astrid. Mamma sjöng mycket så det fanns ju med oss i vårt liv.

Om hon har någon favoritmusik?

- Gärna musik av Bach, säger hon men över huvud taget klassisk musik. Favoritpsalmen framför andra är Herren är min herde.

Astrid och hennes man fick fyra barn och musikaliteten och musikintresset går igen. Karin Mårtensson välkänd från landets teater- och operascener är ett av Astrids barnbarn och sonen Bo har spelat gitarr i en grupp under många år och nu har barnbarnet Josef tagit vid.

Visserligen har Astrid slutat i kyrkokören men hon har inte slutat att vara aktiv. Hon deltar i Väntjänsten och det sägs att när Göran Malmgren vandrar runt Mullsjön med någon från våra äldreboenden, stiger de gärna in hos Astrid och blir bjudna på en kopp kaffe...

Text: Inger Ridström, foto: Helvi Dahlén

Det är inte fel att låta semestrarna gå omlott, tipsar familjerådgivaren. Barnen har behov av att vara ensamma med sin mamma eller pappa ibland.

Planera och prata för en lyckad semester!

Brustna förväntningar och behov som inte blivit tillfredsställda är ofta boven i dramat när semestern inte blir som vi drömt om, säger familjerådgivare Lars Crondahl.

På Svenska kyrkans familjerådgivning i Jönköping är det en topp efter ledigheten. Men det finns en del vi kan göra själva för att få den lyckade semester som vi hoppats på.

Semestern närmar sig och vi ser fram emot den med glädje och förväntningar. Vila och avkoppling från vardagslivet, gemenskap med familjen och släkt och vänner, kanske resor och upplevelser att minnas långt in i framtiden. Men blev det den semester som vi drömt om?

Familjerådgivare Lars Crondahl på Svenska kyrkans familjerådgivning i Jönköping kan berätta att de alltid har en topp av rådgivningssökande i september och januari månader. Kanske har ledigheten inte blivit som vi hoppats på eller också har vi haft tid att prata med vår partner och insett att vi behöver en utomstående samtalspartner för att reda ut och komma vidare eller för att avsluta förhållandet eller äktenskapet på ett värdigt

sätt.

- Unga människor idag har ett livspussel, som kan vara svårt att få att gå ihop, säger Lars.

Det är många bitar i pusslet med barn och arbete, barnens fritidsintressen ska samsas med föräldrarnas, man ska hinna träffa släkt och vänner och förhoppningsvis få lite tid för sig själv.

- Det handlar om otillfredsställda behov och brustna förväntningar, förklarar Lars. Men idag är tröskeln till att söka utomstående hjälp lägre än tidigare. Man kommer tidigare till rådgivningen, innan det "lilla kriget" har övergått i en betydligt mera komplicerad situation.

Planera och prata

För att undvika att det blir en misslyckad semester som kan få konsekvenser i framtiden är det första och

bästa rådet, som Lars ger att planera och prata med varandra om vilka förväntningar vi har på ledigheten.

Det hjälper inte att vi tror oss veta hur vår partner tänker och tycker. Det är a och o att prata och berätta vad vi önskar oss av semestern poängterar Lars flera gånger.

- Vi är duktiga på att vara föräldrar, säger Lars men vi missar många gånger på relationen. Det är inte fel att anlita någon som tar hand om barnen och väljer bort föräldraskapet någon gång. Och glöm inte att välja bort telefonen och allt annat som stjälar tid och uppmärksamhet!

Gå omlott

- Egentligen bor det en konflikt i oss, säger Lars. Teoretiskt är vi inte en människa utan tre. Vi har ju olika rol-

ler – man/kvinna, mamma/pappa och partner och de här tre är inte alltid sams.

Lars illustrerar detta med att säga att han som pappa gärna sitter i sandlådan med sitt barn och tittar på när barnet baka sandkakor men i rollen som man mår han inte så bra.

Det behöver inte vara fel att planera för en av de tre rollerna i oss och förhandla fram en bra lösning om en i föräldraparet till exempel vill åka och hälsa på sina egna föräldrar.

Lars framhåller att det inte alltid är givet att hela familjen ska umgås under hela semestern. Föräldrarna kan mycket väl dela upp sin ledighet en del och gå omlott, det behöver man inte alls ha dåligt samvete för.

I bonusfamiljen är alla under samma tak, så att säga och där kan det naturligtvis vara ännu svårare att få ihop pusslet inför semester och ledighet. Förutom det rent praktiska med vem som är ledig när, kan det också finnas svartsjuka med i bilden. - I den här situationen kan man också dela upp sig och gå omlott, säger Lars. Barnen har behov av att också vara ensamma med sin mamma eller pappa, den nya partnern måste inte alltid vara med.

Subventionerad familjerådgivning

Känner du att ert förhållande behöver hjälp av en utomstående samtalspartner är du välkommen att ringa till Svenska kyrkans familjerådgivning i Jönköping, som erbjuder kvalificerad hjälp både till par, enskilda och familjer.

- Periodvis är det många som söker hjälp hos oss, säger familjerådgivare Lars Crondahl. Då kan vi erbjuda att du blir satt på väntelista och uppringd så snart vi har lediga tider.

Som medlem i Mullsjö-Sandhems församling få du gå på rådgivning till ett subventionerat pris av 100 kronor för enskilda och 200 kronor för par och familjer. Även den som inte är församlingsmedlem är välkommen till ett subventionerat pris. Personalens grundutbildning är socionom och präst med vidareutbildning. I samtalet kommer du att mötas av respekt för ditt eget förhållande till tro. Familjerådgivningens medarbetare har tystnadsplikt och för heller inte journal. Du kan vara anonym om du vill.

Text: Inger Ridström

Foto: Josefine Setterström/lkon

Familjerådgivare Lars Crondahl

Du når familjerådgivningen så här:

Telefon: 036-30 35 35

E-post: familjeradgivningen@svenskakyrkanjonkoping.se

Adress: Prästgränd 1, Jönköping

Hemsida: www.svenskakyrkan.se/jonkoping/familjeradgivning

Baka en riktig sommartårta med grädde och jordgubbar!

En klassisk jordgubbstårta hör sommaren till. Här får du receptet på en riktigt god och dessutom lättbakad tårta. Vaniljkräm och mosade jordgubbar som fyllning och vackert dekorerad med spritsad grädde och färska bär. Njut av den till kaffet eller som festeddert!

Gör så här:

Smörj och bröa en form med ca 26 cm i diameter. Vispa 5 ägg och 2,5 dl strösocker pösigt. Blanda 1,5 dl vetemjöl, 1dl potatismjöl och 2 tsk bakpulver och rör ner det i äggsmeten.

Grädda kakan i 175° i nedre delen av ugnen i ca 35 minuter.

Stjälp upp kakan och låt den kallna.

Dela den i tre delar.

Fyllning 1: 2,5 dl vaniljkräm

Fyllning 2: Vispa 2 dl grädde och blanda den med 1/2 liter mosade och sockrade jordgubbar.

Fördela fyllningarna på var sin del av kakan.

Garnering: Spritsa 3 dl vispad grädde på kakan och dekorera med jordgubbar.

Recept och foto: Helvi Dahlén

Livets labyrint byggs på Sandhems kyrkogård

Vad händer här kanske någon har undrat vid besök på Sandhems kyrkogård under våren.

Det som händer är att vi bygger en labyrint. Men inte en sådan som är full av återvändsgränder och som man därför riskerar att gå vilse i, utan en labyrint som endast har en väg. Vägen genom labyrinten snirklar sig fram, fram och tillbaka precis som livets väg ofta gör. När vi tror att vi är framme vid vårt mål visar det sig ofta att vägen tar en annan riktning men när vi väl accepterat det och lugnt vandrar vidare vänder vägen igen, och helt plötsligt är vi framme vid vårt mål - labyrintens centrum.

Centrum i labyrinten representerar alltings ursprung och mål – Gud. Här får vi stanna en stund, lämna över våra tankar och funderingar och vila ett tag innan vi går samma väg ut igen.

Hjälpmedel för bön och reflektion

Enligt en teori användes den här labyrinten av pilgrimer som egentligen ville gå till Jerusalem men som av olika anledningar inte kunde ta sig dit. Då kunde de istället gå till katedralen i Chartres, långsamt gå igenom labyrinten och låtsas att labyrintens

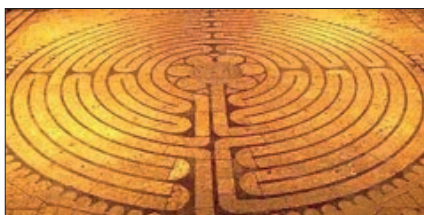
centrum var den heliga staden. Så fick de i inre mening sin stora pilgrimsfärd även om deras fötter aldrig trampade Jerusalems gator.

Förhoppningen är att labyrinten i Sandhem ska bli ett hjälpmedel för bön och reflektion som är tillgängligt för alla, dygnet runt.

I år kommer den enbart bestå av gräs som klipps efter labyrintens mönster men så småningom kommer det förmodligen bli någon form av blommor och buskar också. Läget vid Sandhemssjön är mycket vackert, kanske kan labyrinten här bli Sveriges vackraste?

Invigningen blir söndagen den 25 augusti efter högmässan i Sandhems kyrka. Välkomna då!

Text & foto: Emma Thorén

Labyrinter av det här slaget har använts av kristna åtminstone sedan medeltiden. Förebilden för labyrinten som byggs i Sandhem finns i katedralen i Chartres i Frankrike som var klar på 1200-talet. Den ser ut så här.

I år kommer labyrinten enbart bestå av gräs men så småningom kommer det förmodligen att bli blommor och buskar.

Ove Algotsson och Kim Eriksson Strauss, två labyrintbyggare.

Ingen vårutflykt utan besök hos polkagrisbagaren!

Det har blivit tradition att en solig majdag göra en utflykt till Visingsö och Gränna med våra barngrupper och några familjer. Färjeturen är alltid spännande och på Visingsö knatar vi uppför backen mot hästskjutsarna som tar oss på "remmalag" kring ön. När vi skumpar iväg berättar de duktiga guiderna om Visingsö historia. Vid Kumlaby kyrka turas vi om att gå upp i kyrktornet, vilken utsikt man har därifrån! Och vilka modiga barn vi har med oss, nästan alla vågar gå upp i tornet på rangliga, branta trappor. Vid Visingsborgs slottsruin är det tid för lek och lunch. Som bekant är underbart är kort och snart är det tid att ta färjan tillbaka till Gränna. Inget besök där är komplett utan polkagrisar och vi får se bagaren koka och baka ut sötsakerna och blir bjudna på alldeles ljumma polkagrisar. Klart man måste ha några med sig hem! Med munnen full av socker går vi mot kyrkan för att avsluta dagen med andakt.

Text & foto: Johanna Bard

Tack för allt gott kaffebröd!

Utan de här två energiska damerna, Margit Lundin och Ella Andersson hade inte Kafé Sigfrid kunnat servera så många goda bakverk! Under ett stort antal år har de bakat till kaféet i Kyrkans Hus i Mullsjö men nu tycker de att åldern har tagit ut sin rätt. Kyrkoherde Pontus Johansson och kyrkorådets ordförande Helvi Dahlé tackade de duktiga damerna med blommor och presenter och varma ord. Det skedde hemma hos respektive dam och där bjöds det förstås på kaffe och generöst med gott kaffebröd!

Foto: Helvi Dahlé

Gemensam måltid innan skärtorsdagsmässan

På skärtorsdagen äter Jesus sista måltiden tillsammans med sina tolv lärjungar. Den här sista måltiden är också den första nattvarden. Trots att skärtorsdagsmässan är inledningen till långfredagen ses ändå den här mässan som en glädjens och festens måltid, som Jesus firar med sina vänner den sista kvällen. På engelska kallas nattvarden för "The holy communion", "Den heliga gemenskapen". Nattvarden handlar om att äta och att dela gemenskap.

Hur passande är det inte då, att innan vi tillsammans firar skärtorsdagsmässan, gemensamt äta och umgås. Det var precis det vi gjorde både i Nykyr-

ka och i Sandhems kyrka på skärtorsdagen! Det bjöds till Öppen gemenskap där man kunde ta sig en korb, en kopp kaffe och en kaka. Solen värmdes skönt så det passade utmärkt att göra det utanför kyrkorna, innan vi gick in och tog del av och blev påmind om Jesu gemenskap och sista måltid tillsammans med sina närmaste vänner.

Text & foto: Maria Karlsson

och Alice Gustafsson

Vi gratulerar våra NYGIFTA

Margareta Levin och Lennart Almqvist
Pia Söderman och Rickard Stenholm
Tina Nilsson och Andreas Johansson

Vi välkomnar våra NYDÖPTA

Maximilian Bertil Rune Ahlgren
Tuva Berit Maj-Lis Wetterbro-Green
Millie Linnea Ulla Stein
Majken Karin Florin
Livia Ellen Sofia Lindberg Homman
Linnea Maj Viktoria Kindbom
Oskar John Holst
Hedda Asta Laila Njerges

Vi minns våra AVLIDNA

Allan Bertil Valdemar Lind f 1925
Ingrid Berglith Maria Enghed f 1928
Varpu Hillevi Gustavsson f 1930
Svea Berit Maria Nordenberg f 1931
Märta Gunnel Maria Johannesson f 1932
Tyra May Ingegerd Stein f 1934
Elvira Marianne Andreasson f 1936
Villy Kate Irene Johansson f 1938
Aina Gertrud Viola Sandgren f 1939
Märta Anna Margareta Johansson f 1940
Kerstin Maria Svahn f 1941
Jan Olov Schöldborg f 1944
Elisabet Viola Nygren f 1947
Jan Acke Leif Dexinger f 1950
Bill Åke Allan Hansson f 1951
Nils Olov Lennart Örnell f 1952
Carl-Erik Dirsäter f 1954
Lars Pontus Lennartsson Torén f 1960
Carl Ronnie Klint f 1968

Nu ringer kyrkklockorna tre gånger om dagen!

Från 1 maj och till och med 30 augusti ringer kyrkklockorna tre gånger varje vardag i församlingens fyra kyrkor, Nykyrka, Sandhem, Bjurbäck och Utvängstorp. Klockringningen sker klockan 7, 12 och 19 och helgmålsringning på lördagar klockan 18. - Det är en fin gammal tradition som återupptas efter några års frånvaro av klockringning, säger kyrkoherde **Pontus Johansson**. Det är en ringning till bön och en påminnelse om Guds hus. Men det markerar också skillnaden mellan arbete och fritid.

- Vi behöver en påminnelse om att vi inte behöver gå på högvarv hela tiden, säger Pontus Johansson. Helgmålsringningen på lördagar var förr en markering om att inget arbete skulle utföras efter klockan 18 och var också den viktigaste efter ringningen till gudstjänst. Den gemensamma klockringningen i kyrkorna vill även påminna om att vi lever i ett kulturlandskap men också i en levande landsbygd. Klockringningen sker under två minuter och det är den så kallade lill-

klockan som ringer vilket gör att man hoppas att ingen blir störd av ljudet. Efter sommaren sker en utvärdering av klockringningen och församlingens kyrkoråd som tagit beslutet, kommer att bestämma om en eventuell fortsättning. Under samma tid i sommar kommer också de fyra kyrkorna att vara öppna för besökare mellan klockan 7-19 måndag-fredag. Välkomna att besöka dem!

Konstförsäljning för välgörande ändamål

I förra numret av Kyrktuppen berättade vi att församlingens medarbetare **Annemieke Kieffer** gått bort. Hon var också konstnär och i samråd med släktingar och vänner beslutades att ordna en utställning och försäljning av hennes verk i Kyrkans Hus i Mullsjö. Utställningen avslutades till påsk och lockade många att se och köpa av hennes keramik, målningar och tovningshantverk. Det såldes föremål för strax över 9 000 kronor och de pengarna går nu oavkortat till "Open doors" som låg Annemieke varmt om hjärtat. Det är en partipolitiskt obunden, internationell missionsorganisation, som arbetar över hela världen för att hjälpa kristna som förföljs på grund av sin tro.

Foto: Monica Fredholm

Nyheter i Fairtradebutiken!

Nu finns det mer "nyttigt" godis i butiken i Kyrkans Hus i Mullsjö och i Sandhems Församlingshem.

Veganbars
Frukt & nöt

20:-

Te
Olika smaker

30:-

Läs och se hur aktuella 10 Guds bud är än idag!

I förra numret av Kyrktuppen skrev komminister Emma Thorén om de första fem budorden och hur man kan tänka kring dem idag. Här följer de sista fem. Läs och känn hur aktuella de är också för oss nutidsmänniskor!

6) Du skall inte begå äktenskapsbrott

Å ena sidan, så är det här budet väldigt enkelt. Håll dig till din partner, tänk inte ens på någon annan och hoppa inte i säng med någon som redan är i en relation. Å andra sidan, är livet ofta allt annat än enkelt. Därför får vi närma oss det här budet med varsamhet. Dess syfte är att värna den nära och intima relationen mellan två personer som älskar varandra och som har valt att leva med varandra. En sådan relation är både värdefull och skör. Den kräver ödmjukhet och respekt både för den som är jag och för den som är du. I en tid där många par går skilda vägar så kan budet om att inte begå äktenskapsbrott vara en inbjudan till att vårda den relation som vi är i, att ta sig tid för den och att inte ge upp för snabbt. Men om det ändå inte går, så får vi lyssna till vad Jesus sa till en kvinna som blivit dömd för just äktenskapsbrott: *"Inte heller jag dömer dig"*. (Joh.8:1-11)

7) Du skall inte stjäla

Det här budet kräver knappast någon förklaring. Att skilja mellan ditt och mitt är något som vi får lära oss tidigt. Men för att få reflektera lite djupare kan vi lyssna på Martin Luther: *"Stöld är en utbredd och allmän last. Men den har uppmärksamats så lite att den överskrider alla gränser. Om man skulle hänga alla tjuvar – vilket många är utan att låtsas om det, skulle världen snart bli folktom och varken de som verkställde det eller redskapen skulle räcka till. Stöld är inte bara att plundra kistor och fickor. Man stjälar även när man skor sig på andras bekostnad."*

Att "sko sig på andras bekostnad" behöver inte vara olagligt. Men det innebär inte att det är rätt, schyst eller gott. Budet om att inte stjäla vill få oss att vända vår uppmärksamhet,

från frågan om hur vi kan berika oss själva, till frågan om hur vi kan leva ett liv i respekt och kärlek till vår nästa.

8) Du skall inte vittna falskt mot din nästa

Sant och falskt... ibland är det svårt att avgöra vad som är vad. Det här budets utmaning, är att söka efter sanningen även om den ibland är svår att hitta. Det vill mana oss till uppmärksamhet när det gäller vårt sätt att tala. Vet jag att det jag säger är sant? Eller är det bara något rykte som jag hört och som jag för vidare? Är kanske sanningen så obekvämt för mig att jag hellre ljugar? Varför det? Hur har jag hamnat i en sådan situation? Hur kan jag ta mig ur den?

9) Du skall inte ha begärelse till din nästas hus.

10) Du skall inte ha begärelse till din nästas hustru, slav eller slavinna, oxe eller åsna, eller något annat som tillhör din nästa

Begär... det finns många sorters begär. Grunden i begäret är en upplevel-

se av att vi önskar eller kanske till och med "måste" ha något som vi inte har. Ibland kan det leda oss i en positiv riktning när det får oss att ta tag i det som faktiskt är vår djupaste dröm och längtan och att förverkliga den. Men det kan också leda oss i en negativ riktning där vi bara ser vår brist, det är då som avundsjukan och girigheten träder fram. De där känslorna av missunnsamhet mot dem som har det som vi upplever att vi saknar. Om vi går åt det hållet blir livet tungt att leva. Motvikten till det negativa begäret är tacksamheten. Om man försöker hitta något i sin livssituation som man kan tacka för varje dag, kan man få hjälp att se och glädjas över vad man faktiskt har. När vi kan se och glädjas över det som finns i vårt liv är det lättare att unna andra att få glädjas över det som finns i deras liv och det negativa begäret tappar sitt grepp om oss.

Text: Emma Thorén

Stiftsprosten välkomnade ungdomarna till domkyrkan i Visby på söndagsgudstjänst, när årets konfirmander var på upplevelserik resa till Gotland.

Svårplanerat konfaläger blev rikt på upplevelser och fina minnen!

Så var det då äntligen dags - vår-lägre med årets konfirmander. Idén med resmålet kläcktes någon gång i början av året och Gotland lät ju som en strålande idé! Men... planeringen blev svår eftersom Gotland "öppnar" först i maj. Det var svårt att hitta restauranger som ville ta emot en stor grupp i april, Lummelundagrottan öppnar i maj och lägergården med kristen profil kunde inte heller ta emot. Men vi gav inte upp och vi kom iväg! Vi bokade in oss i en "världslig" stugby och tog med oss egna kockar, Johanna och Stefanie. Och vilket fint mottagande vi fick av gotlänningarna! Redan i färjeterminalen fick vi goda "vibbar" och det visade sig att de skulle följa med oss under hela resan. Den guidade turen i Visby (ja, vi frös

men ändå) med en sällan skådad engagerad guide som anpassade sina berättelser efter vår grupp fick inleda besöket på ön. Vi fick våra lägenheter i stugbyn och efter lite kaos (det hör till!) och ommöblering så hade alla fått sina rum och vi hade även trollat fram en "restaurang".

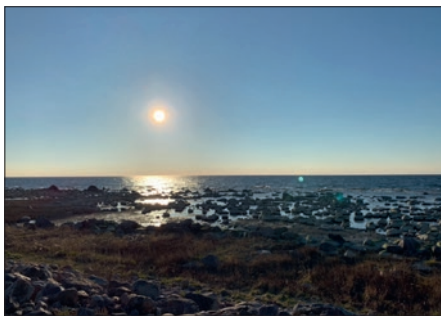
Turistattraktioner och undervisning

På söndagen tog stiftsprosten emot oss med öppna armar i domkyrkan där gudstjänst och predikan kändes som riktad just till vår grupp. Den fria tiden på eftermiddagen uppskattades av "konfisarna" och stämningen i gruppen var på topp. Lummelundagrottan öppnades speciellt för oss och vi fick se och höra den spännande berättelsen om hur tre unga grabbar på 40-talet kravlade sig igenom håll på

siså där 25 centimeter och med hjälp av plankor, tändstickor och levande ljus började utforska grottan (utan föräldrarnas vetskap givetvis). Vi åkte även ner till södra Gotland för att se Hoburgsgubben. Det var, om inte jättekul, så lite kul i alla fall...

Givetvis varvades turistattraktionerna med undervisning och temat under lägre var påsken. Som rubrik hade vi valt "Var är han?" med syftet att påminna konfirmanderna om att graven är tom och att du i dag i ditt liv kan hitta Jesus typ...överallt. Men det gäller att känna igen honom när han går där. Bredvid dig. Genom livet.

Text & foto: Maria Karlsson

Konfa 2019-2020

Du som har börjat åttan i höst:

Kom och testa "konfan" hos oss!

Varför finns vi?

Konfirmation innebär att man träffas och pratar om frågor som alla förr eller senare ställer sig. Typ...

Vad är kärlek?

Vad händer när man dör?

Varför blir man kär?

Spelar det någon roll att jag finns?

Finns Gud?

Vem är Gud?

...alltså frågor som kan vara både roliga och svåra. Man behöver inte tro på Gud för att få vara med. Vi vill att du ska känna dig hemma här och att du ska längta efter att komma hit. Vi brukar träffas en gång i veckan. En viktig del av konfan är att gruppen ska ha roligt ihop – därför blandar vi mer vanliga träffar eller lektioner med att t ex åka på läger, vandra, spela paintball, bowla och annat skoj.

Nästa läsår kommer konfan att se ut så här:

Konfaläsningen börjar i oktober 2019.

Vi träffas en gång i veckan, troligtvis måndagar 15.30-17.30.

Vi åker även iväg på läger och en heldagstur till Stockholm (eller annan ort) ingår.

Konfirmationsgudstjänst 30-31 maj 2020.

DU SKICKAR DIN ANMÄLAN TILL:

SMS 076-018 32 90 eller maila till maria.karlsson@svenskakyrkan.se

I din anmälan skriver du ditt för- och efternamn, personnummer, adress och telefonnummer.

Fär är årets konfirmander!

Bakre raden från vänster:

Nora Kimer (konfaldare)
Julia Nalbin
Jacob Gustafsson
Simon Andersson
Noah Tenvert
Robin Håkansson Brunell
Hampus Götesson
Liam Vidbäck
Alexander Forsberg
Didrick Johansson
Felix Östlund (konfaldare)

Främre raden från vänster:

Maria Karlsson (församlingspedagog)
Matilda Carlström (konfaldare)
Ellinor Törnblom
Emma Elvin
Wilma Rydbeck
Wilma Andersson
Tilda Härnborg
Torbjörn Andersson (präst)
Albin Johansson
Alva Härnborg
Moa Granlien

Kevin Kilian
Theo Löfstål
Emily Wernald
Paulina Stenevi (konfaldare)
Alfred Kimer (konfaldare)

Foto: Skoorell Photography

Välkommen på Våffelkafé

Onsdagarna 19 juni, 26 juni, 3 juli och 10 juli
i Hembygdsgården/Skattegården, Sandhem kl 15-17
Allsång med kantor Elisabeth Sjödin kl 16 - 16.30
Andakt kl 17 i kyrkan

Kyrkskolans Sommarcafé

Öppet 17 juni - 12 juli måndag-fredag kl 9-12
Välkommen att njuta av nybryggt kaffe och hembakta kakor
i Kyrkskolan, den gamla skolan som ligger vid Nykyrka kyrka.

Fairtradebutik

Andakt i Nykyrka varje dag kl 11.15
Guidning av kyrkan kl 11.30

Kyrkerodd

PÅ MIDSOMMARDAGEN

Gudstjänst i Sandhems kyrka kl 11
Sandhems kyrkokör med gästande körsångare och
solister. Spelmän och gästande musikanter under
ledning av Hans Kennemark. Präster Pontus
Johansson och Donald Kennemark.
Kantor Elisabeth Sjödin Matl.

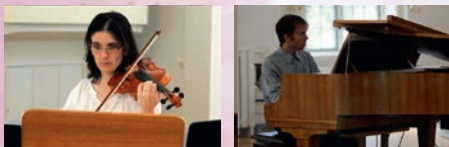
Musik i sommarkväll

LÄRKANS FLYKT

Ramona Jannert-Telcian, violin

Gustav Jannert, piano/orgel

Musik av George Enescu, Ralph Vaughan Williams m.fl.

NYKYRKA KYRKA
LÖRDAG 27 JULI KL 18

Svenska kyrkan
MULLSJÖ-SANDHEMS
FÖRSAMLING

Musik i sommarkväll

PIANOAFTON

Med Anders Hartelius

Olika sorters klassisk musik

SANDHEMS KYRKA
LÖRDAG 10 AUGUSTI KL 18

Svenska kyrkan
MULLSJÖ-SANDHEMS
FÖRSAMLING

Musik i sommarkväll

ÖGONBLICKET OCH EVIGHETEN

Sebastian Johansson, orgel/piano

NYKYRKA KYRKA
LÖRDAG 24 AUGUSTI KL 18

Svenska kyrkan
MULLSJÖ-SANDHEMS
FÖRSAMLING

Välkommen att pilgrims- vandra med oss!

Precis som förra året kommer vi i år att erbjuda olika sorters pilgrimsvandringar där vi vandrar i en anda av bön och lyssnande. Lyssnande till Gud, till vår egen innersta längtan, till våra medvandrare, till det som vi möter på vägen. Vid några tillfällen under vandringen kommer vi att vandra i tystnad för att få ökad möjlighet till egen reflektion och bön. Vid de längre vandringarna firar vi mäsas mitt på

dagen.

Nytt för i år är att vi kommer erbjuda pilgrimsvandringar i 3 olika svårighetsgrader: Lätt, medel och svår. Svårighetsgraden avgörs dels av längden och dels av terrängen.

Lätt passar dig som klarar att gå 3-5 km utan allt för mycket backar

Medel passar dig som klarar att gå 3-14 km i blandad terräng

Svår passar dig som klarar att gå 10-

25 km i blandad terräng

För alla vandringar gäller att man tar med egen matsäck samt kläder/skor efter väder. Anmälan senast två dagar innan utsatt datum till Emma Thorén: emma.thoren@svenskakyrkan.se

Om du behöver hjälp att ta dig till startplatsen eller kan hjälpa till att skjutsa folk till/från start och mål så får du gärna höra av dig!

Text & foto: Emma Thorén/ Helvi Dahlén

Lördagsvandringar

Start kl 9 Mässa mitt på dagen.

Ta med fika och lunch.

10 augusti – Sandhem –Mullsjö

Svårighetsgrad: Medel

14 september – Mullsjö-Bjurbäck

Svårighetsgrad: Medel

5 oktober – Sandhem-Vistorp

Pilgrim i sommarkväll

Ca kl 19–21 Tag med vatten och enklare fika om du vill

8 augusti - Pilgrimsleden i Utvängstorp, svårighetsgrad: Medel

15 augusti –Ryfors, svårighetsgrad: Lätt

22 augusti –Pärlstigen i Bottnaryd, svårighetsgrad: Lätt

29 augusti – Pilgrimsvandring med människans bästa vän

Start och mål Sandhems kyrka, svårighetsgrad: Lätt

Hundar som kan gå med andra hundar och människor är välkomna!

För uppdaterad info om pilgrimsvandringarna se:

www.svenskakyrkan.se/mullsjosandhem/pilgrimsvandring

Påskvandring med överraskning!

I år testade vi att göra en Emmausvandring på annandag påsk. Namnet på vandringen kommer från en berättelse i Bibeln där två av Jesu lärjungar gick till en by som hette Emmaus den allra första påskdagen. På vägen gick de och samtalade om allt som hade hänt när Jesus blev arresterad och korsfäst och hur konstigt det var att graven nu var tom och att några sa att han levde igen.

En sådan vandring ville vi också göra och gick från Sandhems kyrka till Utvängstorps kyrka, en sträcka som undertecknad trodde var 10 km, men som visade sig vara 12 km. Men vädet var gott och när vi kom fram blev vi bjudna på kaffe och tårta innan mässan, så de extra kilometrarna glömdes snabbt!

Regnet som kom av sig gav perfekt vandringsväder

Vem vill ge sig ut och vandra 2,5 mil en lördag när SMHI har lovat regn?

Tja, åtminstone 10 pilgrimer som den 18 maj gav sig ut på vandring från MSOK-stugan i Mullsjö till Fiskebäcks kapell strax söder om Habo. Lasse Nilsson hade lagt upp rutten, som var mycket varierande och lät oss njuta av försommarens olika färger och dofter.

Det utlovade regnet uteblev och vi fick perfekt vandringsväder hela dagen. Som vanligt tog vi oss tid för bön och reflektion, den här gången med våren som tema.

När vi äntligen kom fram till Fiskebäcks kapell så var nog alla stela och trötta, men det fanns samtidigt en glädje över dagen och tacksamhet över gåvan att kunna vandra.

Fråga prästen

Ska vi eller ska vi inte döpa vår lilla dotter?

Hej Torbjörn,

Jag och min man fick vårt första barn för några månader sedan, en efterlängtat och fin liten flicka. Nu har vi hamnat i lite funderingar och diskussioner om vår lilla flicka ska döpas eller inte? Vi är båda med i Svenska kyrkan och döptes som barn. Både mina föräldrar och mina svärföräldrar tycker naturligtvis, höll jag på att säga att deras barnbarn ska döpas. Samtidigt lyssnar vi till våra jämnåriga vänner som tycker att det inte finns någon anledning att döpa sitt barn. Så nu funderar vi – älskar inte Gud alla människor, oavsett om man är döpt eller inte? Vi pratar också om det inte är bättre att vänta tills vår dotter blir så stor att hon själv kan bestämma om hon vill döpas eller inte.

Vi skulle så gärna vilja ha dina tankar och synpunkter på vårt dilemma!

Vilsna förstagångsföräldrar

Hej på er!

Att döpas eller inte döpas...

Kul tanke att Gud sitter i himlen och kollar vilka barn han ska älska.

Lilla Lisa hon är döpt då är det fritt fram för min kärlek, men Ahmed han är född i en muslimsk familj, nej, nej, ingen kärlek där inte... Men hur ska jag göra med Levi då, som är jude?

Nej, åtminstone jag, får lite krångel med den bilden av Gud. Alltså kan inte dopet styra Guds kärlek, det blir en konstig Gud. Låt oss börja i den andra änden vad är egentligen dopet och vad betyder det för mig, och för kyrkan?

Dopets vatten knyter ihop oss med Bibelns berättelser, alltifrån första kapitlet i Bibeln där Gud svävar över vattnet (dopvattnet), innan Han börjar skapa, och snart guppar Noaks ark på vattnet (dopvattnet)!

Moses slår med sin stav på vattnet (dopvattnet) så att Israels folk kan gå igenom havet ut till befrielsen. Jesus går på vattnet (dopvattnet) och lärjungarna förstår vem han är. För det där vattnet har många sidor. Och just det som skrämmar oss med vattnet är kanske extra viktigt när man står med ett litet barn i handen, vattnet som dränker, dödar och förstör, i översvämningar, tsunamivågor.

Det vi säger till våra barn i dopet, är: "Du lilla vän, vi vet att den här världen kan vara både mörk och otäck, full av död och ondska, krig och djävulskap. Ibland kommer du att känna dig liten, rädd och ensam, men vår Gud har kämpat med allt det där kaoset sedan tidernas begynnelse, ja vår Gud har till och med blivit en liten parvel som du, han har mött det onda som skrämmar oss och dött vår död,

för att du ska veta, att du aldrig någonsin, ens för ett ögonblick, är övergiven eller oviktig. Och allt du möter har Gud redan mött och han kan vägen framåt, till och med från de mörkaste och värsta platserna i våra liv". Så dopet är alltså ingen kontroll och egentligen inte ens en inträdesavgift till Guds rike (även om det funkar så i praktiken). Dopet är Guds gåva till dig och mig.

Tänk dig att gamla tant Agda hör av sig till dig och säger att hon vill ge ditt barn 8 miljoner kronor som present, för hon vet inte vad hon ska göra med alla sina pengar. Skulle du då säga att det är nog bäst att hon får växa upp först, så hon kan bestämma själv, eller skulle du säga att det är ju inte säkert att mitt barn kommer att uppskatta en massa pengar. Dopet är mycket mer värt än 8 miljoner, men du kanske förstår idén.

För mig är dopet Guds gåva till oss människor, och dopet handlar om precis allt som Bibeln och kyrkan berättar om. För mig är det självklart att Gud älskar alla oavsett om man är döpt eller inte. Men med dopet är det som när en pappa och ett barn är ute och går i skogen. Barnet vet att det är älskat av fadern. Men plötsligt stannar pappa och lyfter upp sitt barn och ger det en stor kram, en blöt puss, och rufsar till det lite i håret. Sedan ställer han ner barnet igen och de fortsätter sin vandring framåt.

*Med hälsning från
Torbjörn Andersson
Komminister*

Välkommen med dina frågor till församlingens präster!

Skriv till "Fråga prästen", Mullsjö-Sandhems församling, Kyrkvägen 9, 565 31 Mullsjö eller skicka e-post till: mullsjö-sandhems.forsamling@svenskakyrkan.se Vill du vara anonym publicerar vi naturligtvis inte ditt namn.

Lyssna på Radio Sigfrid måndagar kl 10-11.30

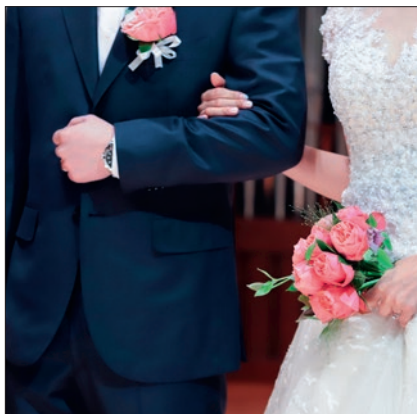
Repris måndag 17.30-19, lördag 13-14.30

Programinnehållet annonseras i radiomullsjo.se

95,6 MHz Radio Sigfrid

Kyrkoherde Pontus Johansson: Tack för att du är medlem!

Du är viktig! Det är tack vare dig och många andra som det är möjligt för Svenska kyrkan och Mullsjö-Sandhems församling att finnas här för livets skull och vara bärare av hopp. Här kan du läsa om en del av vad du är med och bidrar till, och framför allt, vilka möjligheter som finns för dig själv!

Livets stora händelser

Det finns som ett grundläggande behov hos människan av ritualer och högtid. I Svenska kyrkan finns en lång erfarenhet av att välkomna och välsigna både barn och vuxna i dopets sakrament. Eller att erbjuda tonåringarna en särskild tid, konfirmationstiden, för att brottas med livets verkligt viktiga frågor och mynna ut i en högtidlig konfirmationsgudstjänst. Gud bekräftar, konfirmerar deras dop. Eller att i vigseln bekräfta äktenskapet

och be om Guds välsignelse över kärleken mellan de två. Eller att ge rum i begravningsgudstjänsten för att ta farväl och överlåta den som dött i Guds händer och vara med i en svår tid. Och så högtiderna genom hela året. Varje söndag är som en påskdag då kristna över hela jorden samlas för att höra evangeliet om Jesus och predikan, lovsjunga, be, dela bröd och vin i nattvarden och vara tillsammans med honom och med varandra.

Plats för växande i tro och rymd för sökande

Oavsett hur livet gestaltar sig just nu, om du känner att din tro är stark eller att det mest är tvivel eller villrådighet, så vill Svenska kyrkan, där Mullsjö-Sandhems församling är en del, vara en trygg plats för att växa och mogna i tro och mänsklighet. Kyrkan har många århundraden av erfarenhet av att följa människor genom vardagsliv, glädje och sorg. Det är inte alltid snabba och självsäkra svar som behövs bäst. Det är spännande att tillsammans upptäcka vem Jesus är, vad den djupare meningen med livet är, om det är relevant att ha ett hoppfullt

och ansvarstagande förhållningssätt till livet när klimathoten tornar upp sig, vad Bibeln vill säga oss idag och varför vi ber. Kanske kommer du att upptäcka ännu mer i tusen andra funderingar, samtal och möten.

I Mullsjö-Sandhems församling ordnas några gånger under året stilla dagar och pilgrimsvandringar där det kan bli verkligt fin gemenskap utan att man behöver säga så mycket alls. Tystnaden har vi rum för också i ett samhälle där det brusar ganska högt ibland.

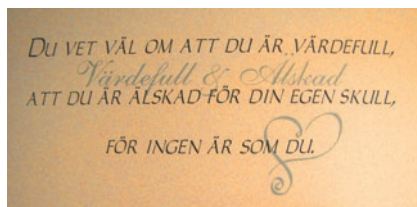

Barn och ungdomar

Det är mycket barn- och tonårsröster som hörs i vår församling. Förhoppningen är att man ska känna sig hemma i kyrkan redan som liten och få med sig viktiga saker som man faktiskt kan leva på. I Mullsjö och Sandhem finns grupper och verksamheter för de allra minsta och deras föräldrar, vidare upp genom åren och ända in i vuxenlivet. Det har mycket med glädje och trygghet att göra, att

lära sig om Jesus och kristen tro och vad det innebär att vara människa och god förvaltare av skapelsen. Det handlar om att lära sig att visa varandra respekt och öva sig på goda värden.

Mullsjö-Sandhems församling arbetar också med Bibeläventyret i skolorna och vid påsk och jul kommer skolklasser på besök för att vara med på jul- och påskvandringar.

Solidariteten

Svenska kyrkan har som övertygelse att varje människa är oändligt värdefull, oavsett kön, språk, sexuell läggning, trosuppfattning eller hur mycket värdefullt man har på banken. På vissa orter finns soppkök för hemlösa, på andra ställen ordnas aktiviteter för de som kämpar med ensamhet och som på olika sätt lever i utsatta

situationer. Ibland trasslar det till sig på alla plan och diakonin i Mullsjö-Sandhems församling kan då vara stöd på olika sätt, till exempel i samtal, viss ekonomisk hjälp, hjälp med kontakter med mera. Genom att vara med i Svenska kyrkan bidrar du till att både du själv och också andra kan ta del av det här sociala arbetet.

Kultur, musik och körer

I Svenska kyrkan finns rum för att utveckla ditt musikintresse. Du kan sjunga i kör, spela instrument och ta del av så mycket som anordnas. Från och med i sommar och genom hela året och nästa vår ordnas musikkvällar vissa lördagar. Församlingens musikevenemang i kyrkorna är avgiftsfria. Vi bär på en rik kulturskatt och

är stolta över att erbjuda levande musik i många olika genrer och från olika tidsepoker. Över 100 000 människor i alla åldrar sjunger i någon av Svenska kyrkans körer. Ibland är musiken det livsviktiga språk som når ända in i hjärtat när orden inte riktigt räcker till. Du är med och bidrar till att förvalta en levande och verksam kulturskatt!

Kyrkobyggnaderna

Våra kyrkobyggnader är fulla av historia. På många håll fungerar kyrkan som ett landmärke med en särskild plats i människors hjärtan. Det är tänkt att en helgedom ska vara någonting vackert, som vill spegla något av det eviga och heliga. Jerusalems tempel har fått vara själva arketyper för kyrkobyggnaderna. Vi behöver platsen för att fira gudstjänst och där ryma alla våra sinnen. Mullsjö-Sandhems församling strävar efter

tillgänglighet på olika sätt. Det kan handla om att bygga en ramp, eller se till att ljudanläggning och hörslingor fungerar bra. Men det handlar också om att kyrkorna är öppna för besök under vardagsveckan, en stilla och avskild plats för egna tankar och andakt. Platser där människor under lång, lång tid kommit för att be, fira gudstjänst och dela livets stora händelser. Besök gärna våra vackra kyrkor nu i sommar.

Olyckor, kriser och katastrofer

Svenska kyrkan samarbetar med samhällets övriga aktörer för krisberedskap vid större olyckor. Erfarenheten från att möta människor i sorg och kris kommer till god nytta och den öppna kyrkan blir en stilla plats för tankar och delande och en mötesplats för sörjande.

Tack vare ett världsomspännande samarbete med andra kyrkor och organisationer arbetar Svenska kyrkan också för att hjälpa till vid naturkatastrofer eller i krigshärjade områden. För svenskar som befinner sig utomlands finns stöd att få i Svenska kyrkans utlandsförsamlingar (SKUT).

Tack

för att du är medlem i Svenska kyrkan och Mullsjö-Sandhems församling!
Pontus Johansson

Foton: Fredrik Gustafsson, Fredrik Rydholm, Rebecka Zacho, Pixabay och bildbanken IKON

Från kvarn och gelbgjuteri till fabriker och kraftverk

I Kyrkekvarn har företagsamheten alltid varit stor

Kyrkekvarn har en gammal historia, fylld med företagsamma människor. Här fanns en kvarn redan i slutet på 1400-talet. Sedan kom mekanisk verkstad och gelbgjuteri innan det startade både sulfit- och tjärfabrik och kraftverk. Carl-Göran Eneskjöld, som har sina rötter här kan Kyrkekvarns spännande historia.

MULLSJÖMINNEN

Text och arkivfoton: Carl-Göran Eneskjöld

Kyrkekvarn nämns första gången i jordeboken 1529 och ägdes då av Erik Lejonhuvud som avrättades vid Stockholm blodbad 1520. Han var far till Gustav Wasas gemål Margarethe.

Gustav Wasas son, Johan den tredje bestämde den 9 mars 1592 i kungligt brev att Kyrkekvarns kvarnström skulle ligga under Sandhems pastorat "till annat sägs". Anledningen var att prästen i Sandhem malde sin säd här och att han hade så kallat skjutshåll i Sandhem.

Den 16 december 1644 bekräftar drottning Kristina detta med ett nytt kungligt brev.

Man kan alltså ganska säkert säga att det fanns en kvarn här redan i slutet

av 1400-talet.

10 juni 1724 brann kvarnen men återuppbyggdes och kvarndriften fortsatte till i mitten av 1800-talet.

1870-72 bodde en engelsman, James Newton här. Han byggde och drev en mekanisk verkstad där man gjorde lås och kaminer varav några finns bevarade.

1873 byggdes den så kallade Vita Villan.

1880-81 bodde en man här som var gelbgjutare, Anders Johan Lundström. Han startade ett gelbgjuteri, där det bland annat göts kandelabrar.

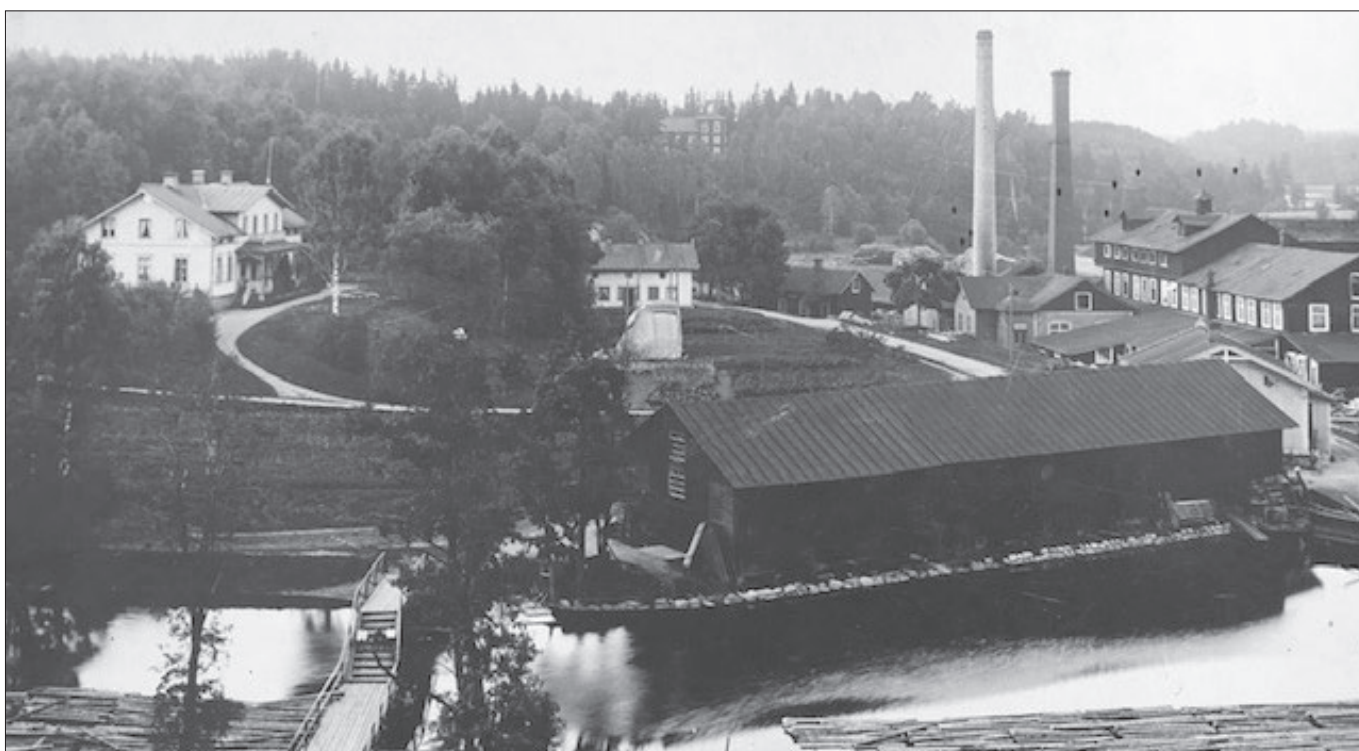
Första telefonen och glödlampan

Kort därefter flyttade en av Sveriges uppfinnardoldisar in i Vita Villan,

nämligen Hakon Brunius. Han startade år 1880 Aktiebolaget Hakon Brunius och Co med säte i Göteborg och med "ändamål att vid Kyrkekvarns fabriker tillverka elektriska maskiner samt driva träförädlingsrörelse". Det var en fullständig mekanisk verkstad med järn och metallgjuteri.

Härifrån levererades allt från ångmaskiner och gjutgods till de finaste instrument.

Hakon Brunius installerade den första telefonen som han själv byggde efter beskrivningar av Bells telefon. Han upprättade den första telefonförbindelsen i Sverige mellan två hus i Jönköping där han då bodde. Det bekräftas med en artikel den 29 november 1877 i Jönköpings tidning. Snart

Fabriker startades och så småningom kom Kyrkekvarn att se ut så här. Kvar finns Brygghuset, Vita Villan, Gula Byggningen och de så kallade Surebohusen.

Idag driver Carl-Göran Eneskjöld och hans fru Kia Berg-Eneskjöld galleri och butik med antikt, semi-antikt och vintage i Kyrkevarn. Foto: Birgitta Gunnarsson

ordnade han också en telefonförbindelse mellan Vita Villan och barnens skolhushåll i Jönköping. Då använde han sig av järnvägens telegraflinje. Omkring 1883 lyste en av de första glödlamporna i Sverige i matsalen i Vita Villan och folk vallfärdade långväga ifrån för att få en skymt av "solen på Kyrkevarn".

Sulfit- och tjärfabrik byggdes

Han byggde Tidans sulfitfabrik 1888 med aktiebolagets huvudkontor i Uddevalla.

Så småningom kom platsen att se ut som på bilden till vänster. Kvar finns Brygghuset, Vita Villan, Gula Byggningen och de så kallade Surebohusen. Huset längst bort på bilden är ett hyreshus som kallades Blåsås. Det var arbetarbostäder som revs omkring 1920 men enligt vissa källor flyttades till Falköping.

På östra sidan av ån byggdes en tjärfabrik. Med hjälp av slag från sten-

kolen som drev tjärfabriken fylldes åfåran igen och flyttades till sin nuvarande plats. Dessutom använde man slaggen som vägförbättringsmedel långt in på 1900-talet.

Sulfitfabriken producerade 2700 ton sulfitmassa och hade cirka 80 man i fabriken och lika många i skogen.

Dessutom fanns en del tjänstemän och ångbåtspersonal. Massaveden högs huvudsakligen i området runt Stråken och flottades och drogs med ångbåt ned till fabriken. För att komma fram till fabriken måste ångbåten gå under den så kallade Höga bron som syns på bilden till vänster vilket den gjorde när man fällde ner skorstenen. Det enda minnet som återstår av bron är att vår badbrygga ligger vid platsen för brofästet och att det finns ett stenröse ute i ån.

Den färdiga massan som levererades i stora rullar transporterades med ångbåten till Stråkens bro och vidare med oxkärra till Sandhems station. På så sätt fick bönderna en extrainkomst men den försvann omkring 1910 då det inköptes en lastbil, en så kallad Tidaholmare.

Startade dåtidens IT-branch

Sulfitfabriken drevs av olika ägare fram till 1914 då min farfar Carl-Fredrik Skjöld köpte fabriken. Fabriken skulle läggas ned på grund av att dammen gick vid en översvämning. Men han byggde upp fallet och drev fabriken till 1918 då den brann. Or-

Vita Villan byggdes 1873 och en av de första ägarna var Hakon Brunius, entreprenör och uppfinnare. Här fanns landets kanske första telefon och glödlampa.

saken var att en rem i den nyrenoverade snickeridelen gick emot trävirket som tog eld. Allt brann ner utom den så kallade verkstaden och holländarna. Holländarna försökte man senare riva men fick ge upp. De var för välbyggda. Enligt vad man säger i min släkt befann sig min farfar i Stockholm när det brann. Han lär ha kommit hem och tittat på förödelsen och sagt: "Var det ingen som tog en bild". Sedan gick han upp och åt middag.

Han byggde inte upp fabriken igen utan satsade på den tidens IT-bransch. Redan 1917 hade han byggt ett mindre kraftverk här som han utvecklade. Han köpte in Öjaforsen och byggde ett kraftverk också där. Vid hans bortgång 1936 hade företaget 18 mil högspänningsledningar och försåg ett stort område mot Falköping med elström.

1936-60 drevs företaget av släkten men 1960 såldes det till Domneåns Kraft AB som så småningom kom att ingå i det stora Vattenfall.

Det lilla kraftverket som min far och hans bror byggde efter att 1981 ha återköpt vattenrätten från Vattenfall för en krona har min kusin Olof tagit över.

Unikt med privat gravplats

Mitt emot Vita Villan på andra sidan ån, finns en hög kulle eller ås. På den platsen ville min farfar i mitten på 1930-talet bygga en privat familjegrav och han ansökte om att få göra det. Hans fru dog vid den här tiden av blodförgiftning och jag gissar att det hängde ihop. Han fick avslag på sin begäran. Nå, skam den som ger sig. Han försökte igen och sockrade ansökan med en summa pengar till fattiga och se det hjälpte. Han fick igenom sin ansökan. Så i Mullsjö-Sandhems församling finns något så sällsynt som en privat gravplats!

Nu heter vi Act Svenska kyrkan

- kyrkans internationella arbete har bytt namn

Svenska kyrkans internationella arbete har bytt namn. Det som började med Svenska kyrkans mission i slutet av 1800-talet och Lutherhjälpen efter andra världskriget har nu blivit Act Svenska kyrkan.

Namnbytet, där Act står för Action by churches together, är en del av en större satsning för att öka kännedomen om Svenska kyrkans internationella arbete.

Act Svenska kyrkan är medlem i ACT-alliansen, ett nätverk av kyrkor och gräsrotsrörelser världen över. Det innebär att man kan agera snabbt om katastrofen är ett faktum och att man har en stark gemensam röst för att kunna påverka.

- Under de kommande åren behöver vi arbeta intensivt för att det viktiga arbete som vi gör ska bli mer känt. Det behövs för att öka engagemanget och insamlingen, så att vi kan fortsätta att försvara människors värdighet och rättigheter runt om i världen, säger Erik Lysén, chef för Act Svenska kyrkan.

Act Svenska kyrkan är tro genom handling. De arbetar långsiktigt mot

fattigdom, förtryck och orättvisor och bärs av visionen om en växande folk-rörelse. I Sverige finns tusentals engagerade runt om i församlingar och stift. Globalt finns ett antal utsända medarbetare och de samarbetar med lokala kyrkor och gräsrotsrörelser.

- Vår uppgift är att bygga ihop samhällen i en tid av polarisering och vi har kraft att mobilisera för att lyckas, säger Erik Lysén.

Låga kostnader för insamling och administration

Till skillnad från många andra samlar Act Svenska kyrkan inte in kläder och andra varor för att skicka till olika platser. De vill stödja och uppmuntra den lokala produktionen, som ger arbete och inkomst till många människor.

Act Svenska kyrkan är en insamlande och trosbaserad utvecklingsaktör som till största delen finansieras av insam-

lade medel och externa bidrag från Sida, EU och Radiohjälpen.

Act Svenska kyrkan kontrolleras av Svensk insamlingskontroll, vilket garanterar att pengarna används på rätt sätt. Av alla medel går 85 % till verksamheten och 15 % går till administration och insamling.

act
Svenska kyrkan

VI LEVER ALLA UNDER SAMMA HIMMEL

Vi har alla samma rättigheter.
Var med i kampen för varje människas rätt till ett värdigt liv.

act
Svenska kyrkan

Ove Algotsson
Tel 0515-76 05 08

Alice Gustafsson
Tel 0392-100 26

Fredrik Rydholm
Tel 0392-130 57

Det här är församlingens vaktmästare och kyrkogårdspersonal

Det känns roligt att få presentera församlingens vaktmästeri- och kyrkogårdspersonal. I vintras gick Olle Gustafsson och Gunilla Blixth i pension och nu har det ändå ordnat sig på bästa sätt.

För många församlingsbor är det tre välbekanta ansikten som tar hand om våra fina kyrkogårdar.

Ove Algotsson har det huvudsakliga ansvaret för kyrkogårdarna i Sandhem, Utvängstorp och Bjurbäck. På kyrkogårdarna vid Nykyrka kyrka är det Alice Gustafsson och Fredrik Rydholm som tar hand om skötseln. Alice, som tidigare arbetat som säsongsanställd fick tjänsten efter Olle

i februari.

Vi är också mycket glada över att ha tre nya säsongsanställda kyrkogårdsvaktmästare. Kim Eriksson Strauss och Martin Bromander tjänstgör framför allt i Sandhem, Bjurbäck och Utvängstorp och Per Arvidsson finns på kyrkogårdarna vid Nykyrka kyrka.

Tveka inte att ta kontakt med våra vaktmästare om det är något du fun-

derar över som gäller kyrkogårdarna i församlingen!

Pontus Johansson
kyrkoherde i Mullsjö-Sandhems församling

Foto: Helvi Dahlén

Kim Eriksson Strauss

Martin Bromander

Per Arvidsson

	TRÄD	SNO	LAND DÄR DUBLIN ÄR HUVUDSTAD		TOLV MINUS TRE	GULLIGA
EN SLAGS VAKT 						
JOBBA I STÄLLET FÖR LÄRARE SOM ÄR BORTA						
KÄKA			GER LÖFTE OM 			
					HEDER LAG FRÅN SOLNA	
FÖRKORTNING FÖR TRAPPA		BUSKAR OCH POJKE 				VÄLJA
BYGGDE NOA			MODERS-MJÖLK		SÄGER SPÖKEN POJKE I SKOLAN	
				LÖVTRÄD 		
FLICKA SOM HAR NAMNS-DAG 24 JANUARI					INTE HÅRD MELLAN S OCH U	
	Korsords-konstruktör: Lars-Göran Ståhl ©	SLOG RUNT				

	1	KIRKÖ	REKLA	BARSTÄD	BAKAR	SLÖDE	SKETS	U	PARADIS	TORGET				
	L	Å	N	G	F	R	E	D	A	G				
ÄR DET KING	T	Å	R					U	N	D	R	A		
				REKLAGEN HÖR REKLAGEN	A	R	M		L	E	N	D	R	A
GÅ OFFER				TRÄSKEN	ELANNA									
SE JESU				S	E	N	A	P						
									ÖVA LÖD	BRÄNS HÖR				

BARNKRYSSSET

Fem vinnare får välja mellan en barnbok från Bokhyllan eller varor från Sackeusboden i Kyrkans Hus i Mullsjö för max 150 kronor.

Vi vill ha din lösning senast den 22 juli. Märk kuvertet "Barnkrysset" och skicka det till Mullsjö-Sandhems församling, Kyrkvägen 9, 565 31 Mullsjö.

Vinnare av Barnkrysset nr 1/2019 är:

Lian Andersson, Mullsjö
Wilma Andersson, Mullsjö
Emmy Lidhamm Mullsjö

Hugo-Astrid Hamrin, Stockholm
Selma Rössvik, Mullsjö

Grattis!

Namn:

Adress:

Postadress:

Sommarpyssel för små och stora

Baka skrabbelurer ute i det fria!

Baka är alltid roligt! Det passar lika bra en regnig dag som en solig. Tillsammans hela familjen eller på egen hand. Här får du ett recept på skrabbelurer som passar bra om man är på utflykt och har med ett stormkök eller så kan de gräddas i stekpanna/häll över öppen eld.

Skrabbelurer, ca 12 stycken

- 1 ägg
- ½ dl strösocker
- 1 dl mjölk
- 2 ½ dl vetemjöl
- 1 tsk vaniljsocker
- 1 tsk bakpulver
- smör att steka i
- 1 msk strösocker
- ½ msk kanel

Gör så här:

1. Vispa ihop ägg och socker.
2. Häll i mjölk, vetemjöl, vaniljsocker och bakpulver. Rör till en jämn smet.
3. Smält smör i en stekpanna. Klicka i smeten och stek skrabbelurerna på medelvärme ca 2 minuter på varje sida.
4. Blanda socker och kanel och vänd skrabbelurerna i det medan de är varma.

Recept & foto: Maria Håkansson

Tips!

Samla familjens bästa sommarrecept och sätt ihop dem med några foton från händelser under sommarlovet så har ni en fin och alldeles egen receptbok som sommarminne eller att ge bort!

Tror du att man kan be till Gud om vad som helst?

Berättat för Johanna Bard

Vilken vår det har varit! Vi har försökt att bada, men det var faktiskt alldeles för kallt. Och så har vi båda två kämpat med glassätandet. Vi hade hoppats äta många, många fler glassar – men har helt enkelt inte varit sugna när det regnar. Nu hoppas vi på en varm sommar med desto fler glassar – särskilt isglass (kanske mest Piggelin). Tror du att man kan be till Gud om en varm sommar, så att vi kan bada mycket och äta massor av glass?

Har du förresten träffat oss? Vi går till kyrkan ibland, mest på söndagar och när det är enklare gudstjänster. Vi får vara med och ställa en massa frågor, ibland är prästen lite knäpp – men oftast förklarar prästen bra så att vi också fattar det som står i Bibeln. Annars kan det vara lite klurigt tycker vi. Som det där med sol och glass. Det kan man verkligen undra över.

Får man be till Gud om vad som helst? Brukar du göra det?

*Rebecka
& Samuel*
- vänsta bästa habibi

Varmt välkommen att fira gudstjänst i Mullsjö-Sandhems församling!

Gudstjänsterna annonseras även på hemsidan och i predikoturerna i JP och FT.

Ibland kan ändringar behöva göras, följ därför kalendern på

www.svenskakyrkan.se/mullsjosandhem

JUNI

Pingstdagen: Den heliga Anden

09

10.00 Nykyrka kyrka

Högmässa, Emma Thorén

16.00 Sandhems kyrka

Söndagsmässa, Emma Thorén

Annandag pingst: Andens vind över världen

10

18.00 Bjurbäcks kyrka

Gudstjänst, Pontus Johansson

Heliga trefaldighets dag: Gud – Fader, Son och helig Ande

16

10.00 Utvängstorps kyrka

Högmässa, Pontus Johansson

15.00 Hembygdsgården i Mullsjö

Friluftsgudstjänst, Pontus Johansson

Midsommardagen: Skapelsen

22

10.00 Nykyrka kyrka

Gudstjänst med sommarmusik, Folke Elbornsson

11.00 Sandhems kyrka

Gudstjänst med folkmusik och kyrkrodd

Pontus Johansson, Donald Kennemark

Johannes döparens dag: Den Högstes profet

23

10.00 Bjurbäcks kyrka

Högmässa, Pontus Johansson

2:a söndagen e Tref: Kallelsen till Guds rike

30

10.00 Nykyrka kyrka

Högmässa

18.00 Sandhems kyrka

Söndagsmässa

KYRKUPPEN

KyrkTuppen kommer ut tre gånger till i år, nämligen 24–25 augusti, 26–27 oktober och 14–15 december.

Samtliga hushåll i kommunen ska få tidningen i sin brevlåda. Vi är dock medvetna om att det inte alltid fungerar tillfredsställande med distributionen. Om du saknar din tidning, ring svensk Direktreklam på tel. 036-18 76 10 eller e-post sdr611@sdr.se

Tidningen finns också att hämta i kyrkorna och i Kyrkans Hus i Mullsjö.

JULI

3:e söndagen e Tref: Förlorad och återfunnen

07

10.00 Nykyrka kyrka

Ekumenisk mässa, Pontus Johansson

Predikant: Stig Andersson

18.00 Sandhems kyrka

Söndagsmässa, Pontus Johansson

4:e söndagen e Tref: Att inte döma

14

10.00 Mullsjö missionskyrka

Ekumenisk gudstjänst, Pontus Johansson

18.00 Bjurbäcks kyrka

Söndagsmässa, Pontus Johansson

Apostladagen: Sänd mig

21

10.00 Nykyrka kyrka

Ekumenisk mässa

Predikant: Gunnel Noreliusson

18.00 Sandhems kyrka

Söndagsmässa

6:e söndagen e Tref: Efterföljelse

28

10.00 Mullsjö Missionskyrka

Ekumenisk gudstjänst, Emma Thorén

18.00 Utvängstorps kyrka

Söndagsmässa, Emma Thorén

AUGUSTI

Kristi förklarings dag: Jesus förhårligad

04

10.00 Nykyrka kyrka

Högmässa, Emma Thorén

18.00 Sandhems kyrka

Ekumenisk gudstjänst, Emma Thorén. Predikan

David Gustafsson, Sandhems pingstförsamling

8:e söndagen e Tref: Andlig klarsyn

11

10.00 Bjurbäcks kyrka

Högmässa

9:e söndagen e Tref: Goda förvaltare

18

10.00 Nykyrka kyrka

Högmässa, Per-Erik Åbom

18.00 Utvängstorps kyrka

Gudstjänst, Per-Erik Åbom

10:e söndagen e Tref: Nådens gåvor

25

10.00 Sandhems kyrka

Söndagsmässa, Emma Thorén, Pontus Johansson

Invigning av vandringslabyrinten

SWISHA DIN KOLLEKT TILL:

123 272 22 39

MED ANITA TARANGER

”I India land bak Himalayas rand, där händer det konstiga saker ibland...”

Anita Tarangers äktenskap kunde inte ha börjat mera dramatiskt! Vädrets makter höll på att sätta stopp för bröllopsbestyren och bröllopsresan blev minst sagt äventyrlig. Läs första delen av Anitas spännande berättelse, i Kyrktuppen i augusti fortsätter äventyren innan de till slut kan påbörja sitt liv tillsammans.

I februari 1963 kom jag till Indien för att arbeta som operationssköterska på missionssjukhuset i Tirupatur. Den 27 december hade alla Svenska kyrkans missionärer julfest i Madurai och där mötte jag Bengt för första gången. Ett år senare förlovade vi oss där, och den 19 april, annandag påsk, för 54 år sedan vigdes Bengt och jag i högmässan i Jubilee church i Kadiakanal Hills Indien.

Det var stor dramatik dagen innan; kraftiga regn, storm och åska hade förstört de smala grusvägarna, mejat ned ett antal träd, kranvattnet var rosafärgat och ingen el. Jag som skulle stärka brudkronan som mor hade virkat, stryka slöjan som nunnorna i Kodi broderat och stryka klänningen som jag sytt. Brudbuketten skulle bindas med rosor från vår trädgård. Men de var totalt förstörda.

Strömmen kom tillbaka och rent vatten också. Blommor till buketten fick vi av Jesuitmunkarna och vi blev klara i tid till högmässan. Inom en vecka fungerade trafiken och vi kunde påbörja vår bröllopsresa till Kashmir. Den blev inte heller utan äventyr!

Bussresa med förhinder

Bil till Madras och sedan ”tuffatåg” till Delhi. Ett antal timmar försenade var vi där – trötta, svettiga och sotiga av tågröken. Vi tog in på Hotel Nirula där vi firade min 26-årsdag med en härlig indisk måltid i hotellets matsal. Plötsligt säger Bengt: ”Är du rädd för råttor?”

”Varför undrar du det?” frågade jag. ”Jo, för det sitter en, stor som en ka-

nin, vid dina fötter!”

Jag satt alldeles stilla och råttan smet ut.

Någon dag senare fortsatte vår resa med buss från Patankot till Shingar. Vilken röra innan bussen kunde starta. Överbokad! Gap och skrik och slagsmål bland indierna. Men vi som inte förstod hindi steg på bussen, satte oss i var sin stol och väntade på vad som skulle hända. Avresan skedde efter fyra timmar. Äntligen på väg! Tvärstopp efter ett antal mil. Jordskred! Bussen framför vår hade följt

med rasmassor och stenar långt ner i en ravin. Passagerarna var oskadda men vägen oframkomlig. Vi blev sittande vid vägkanten och fick sedan sova över i något slags ”guest house” lite högre upp i bergen. Oj, vad vi frös! Kläderna fanns ju i våra resväskor som var kvar på bussen. Under tiden fixade man en provisorisk övertfart för bussen. ”Vägen” bestod mest av sammansatta stockar. Försiktigt körde bussen över och efter kom vi, några åt gången. So far, so good!

Anita kommer från Kristianstad och är utbildad på Ersta till legitimerad sjuksköterska med operation och narkos som specialutbildning. Hon studerade vidare till diakonissa och var i missionens tjänst i 8 år innan hon blev sjukhusdiakon i Växjö.

Anita har också studerat engelska och tropisk medicin i London samt tamil m m vid United Theological College i Bangalore.

Efter pensioneringen bor hon i Mullsjö med sin man Bengt, där de också har barn och barnbarn.

